

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Csp/153/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120290886
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6120290886.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: C.. S. B.X., H.. XX. XX. XXXX, R. C. F. XXXX/XX C., XXX XX N. H. R., adresa na doručovanie: N. K.Z. XXX/XX, XXX XX S. X, Č. Q., o zaplatenie 1.442,85 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 524,15 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 524,15 eur od 12.5.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 1442,85 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 877,05 eur od 10.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48. 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splácaním či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšie ako 90,- kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 30.11.2015 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázal na ust. § 497 Obchodného zákonníka. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, tak postupca podaním z 4.5.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej

pohľadávky sumu vo výške 1442,85 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 877,05 eur, z riadneho úroku vo výške 449,84 eur, z úroku z omeškania vo výške 88,20 eur a z poplatkov vo výške 27,76 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady v sume 0 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1442,85 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 877,05 eur, z riadneho úroku vo výške 449,84 eur, z úroku z omeškania vo výške 88,20 eur a z poplatkov vo výške 27,76,- eur. Žalobca poukázal v žalobe na čl. 2 ods. 2 a čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ v spojených veciach sp.zn. C-96-17 a C-94-17.

3. Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Produktovými obchodnými podmienkami pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. účinnými od 1.1.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002 v znení dodatku účinného od 1.7.2014, Sadzobníkom poplatkov účinným od 1.1.2014, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.12.2019, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, Potvrdením o uzatvorení zmluvy z 30.11.2015, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 4.5.2018, výzvou z 22.8.2019, výzvou z 1.4.2018, Výpisom z úverového účtu č. XXXXXXXXXX, Oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019, Pokusom o zmier z 6.3.2020 s poštovým podacím hárkom z 9.3.2020, Vyjadrením žalobcu v upomínacom konaní, návrhom žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalobcu z 19.7.2021 s prílohami, a to výpisom z úverového účtu žalovaného, návrhom na uzatvorenie zmluvy, doručenkou z 23.5.2018, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 4.5.2018, podacím hárkom č. EPH183373270, oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019, obálkou s doručenkou z 3.4.2018, výzvou z 1.4.2018, obálkou s doručenkou z 26.8.2019, výzvou z 22.8.2019, vyjadrením žalobcu z 3.5.2022, vyjadrením žalobcu z 6.6.2022 s prílohou dopytom do úverového registra, vyjadrením žalobcu z 11.7.2022 a 28.7.2022, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 30.11.2015 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1000,- eur žalovanému. Podľa listiny označenej ako „Potvrdenie o uzatvorení zmluvy“ z 30.11.2015 bola výška úrokovej sadzby bola 19,90% ročne. Výška RPMN bola 24,14% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 60 mesačných splátkach po 27,87 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola uvedená dňa 20.1.2016 a konečná splatnosť úveru bola 20.12.2020. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola v listine uvedená v sume 1670,94 eur. V závere listiny sa uvádza, že potvrdenie o uzatvorení zmluvy zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve.

6. Žalobca predložil súdu na základe výzvy aj listinu „Návrh na uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver)“, podľa ktorého bola výška úveru 1000,- eur, úroková sadzba 19,90 % ročne, výška splátky 28,02 eur, ročná percentuálna miera nákladov 24,25%, celková čiastka spojená so spotrebiteľským úverom v sume 1680,44 eur.

7. Ako vyplýva z čl. III bodu 1. Záverečných ustanovení návrhu zmluvy súčasťou Zmluvy sú: a) Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a. s., s účinnosťou od 1.1. 2015 (ďalej „VOP“), b) Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s., s účinnosťou od 1. 1. 2015 (ďalej „POP“), c) Sadzobník d) podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt poskytuje.

8. Podľa čl. III bodu 2. Záverečných ustanovení návrhu zmluvy súčasti Zmluvy sú prístupné na Obchodnom mieste a na www.slsp.sk <<http://www.slsp.sk>>.

9. V zmysle čl. III bodu 4. Záverečných ustanovení návrhu zmluvy Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v Zmluve sa budú riadiť POP, VOP a právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

10. Pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní, v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti

nedozvie, alebo ak sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. (čl. 10.3 VOP).

11. Podľa bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len „POP“) za Prípád porušenia sa považuje omeškanie Dlžníka so splácaním Pohľadávky Banky o viac ako 3 mesiace. Ak nastane niektorý z uvedených Prípádov porušenia Banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Pohľadávky Banky a požadovať splatenie Pohľadávky Banky v lehote, ktorú Banka oznámi v Oznámení o mimoriadnej splatnosti.

12. Výzvou zo dňa 1.4.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 1.4.2018 je v omeškaní so splácaním sumy 297,06 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Na pošte bola zásielka s výzvou podaná 3.4.2018, pričom nebola prevzatá v odbernej lehote a vrátená bola dňa 24.4.2018.

13. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 4.5.2018 právny predchodca žalobcu uviedol, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 1.1.2015. Oznámil žalovanému, že banka vyhlásila ku dňu 3.5.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky v lehote 15 dní. Výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného dňa 11.5.2018 jej uložením na pošte, ako to vyplýva z predloženej kópie doručky.

14. Pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 22.8.2019 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1376,69 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Na pošte bola zásielka s výzvou podaná 26.8.2019, pričom nebola prevzatá v odbernej lehote a vrátená bola dňa 17.9.2019.

15. Oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávka z úveru č. 5080940328 bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE uzatvorenej dňa 9.12.2019 postúpená na žalobcu. Zásielka s oznámením odoslaná žalovanému 11.12.2019.

16. Pohľadávka voči žalovanému bola žalobcovi postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE uzatvorenej dňa 9.12.2019 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. V prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy.

17. Výzvou zo dňa 6.3.2020 - Pokusom o zmier žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1454,02 eur najneskôr do 16.3.2020. Uvedená listina bola podaná na poštovú prepravu dňa 9.3.2020 ako je zrejme z pripojeného podacieho hárku.

18. Žalobca v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica v odpovedi na výzvu súdu uviedol, že žalovaný prostredníctvom návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere navrhol právnomu predchodcovi žalobcu prostredníctvom služby internetbanking uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, na základe ktorej mal žalovaný čerpať úver. Právny predchodca žalobcu dňa 30.11.2015 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy (ďalej len „Potvrdenie“) návrh žalovaného, v znení v akom mu bol doručený.

19. V podaní z 19.7.2021 žalobca uviedol, že k uzatvoreniu Zmluvy došlo prostredníctvom služby internetbanking tak, že postupca Potvrdením o uzatvorení zmluvy zo dňa 30.11.2015 (ďalej len „Potvrdenie“), prijal Návrh na uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Návrh“) Návrh prikladám v prílohe. V zmysle čl. I. Potvrdenia sa žalovaný zaviazal splatiť pohľadávku formou 60-tich mesačných splátok, vždy ku 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 20.01.2016 a posledná splátka dňa 20.12.2022, čo je aj dátum konečnej splatnosti úveru. V zmysle čl. I. Potvrdenia o uzatvorení zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 19,90% p.a. V zmysle čl. I. Potvrdenia o uzatvorení zmluvy sa žalovaný zaviazal uhrádzať Poplatok za poistenie k úveru vo výške 0,94 eur mesačne. V zmysle čl. II ods. 4 Návrhu sa žalovaný zaviazal v prípade omeškania uhradiť Zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 25,- eur za každý prípad omeškania. Dňa 09.12.2019 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy v celkovej výške 1442,85 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške

877,05 eur, z poplatkov vo výške 27,76 eur, z riadneho úroku vo výške 449,84 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 4,06 eur a z úroku z omeškania vo výške 84,14 eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 122,95 eur, na riadny úrok suma vo výške 283,74 eur, na úrok z omeškania zmluvný suma vo výške 0,18 eur a na poplatky suma vo výške 65,98 eur, postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu. Poplatky v celkovej výške 93,74 eur sú v platobnej histórii označené ako „Zmluvná pokuta za omeškanie“ a „Poplatok za poistenie k úveru“, z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 65,98 eur, neuhradené poplatky ku dňu postúpenia predstavovali sumu vo výške 27,76 eur. Zmluvný úrok v celkovej výške 733,58 eur je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“, z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 283,74 eur, neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 449,84 eur. Po zosplatnení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 84,14 eur. K uvedeniu splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalobca poukazuje na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou). Každá zo splátok tak predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Občiansky zákonník ďalej v ustanovení § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať o zaplatenie celého dlhu, avšak toto svoje právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, v opačnom prípade toto právo zaniká. Ak toto právo veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu splatnosti celého dlhu. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom toto právo zaniká a vzniká mu až v prípade, ak dlžník nezaplatí ani túto, ďalšiu splátku dlhu. V súvislosti s premlčaním nároku žalobca zdôrazňuje, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (03.05.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.02.2018). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2018. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 20.03.2018, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 04.05.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.04.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Žaloba bola na súde podaná dňa 28.04.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: 1/ výzvou zo dňa 01.04.2018, ku ktorej žalobca predkladá kópiu vrátenej zásielky preukazujúcej jej odoslanie, 2/ výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 04.05.2018, ku ktorej žalobca predkladá kópiu doručky, ktorá preukazuje doručenie tejto výzvy žalovanému, 3/ výzvou zo dňa 22.08.2019, ktorou bol žalovaný osobitne upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky a ku ktorej žalobca predkladá kópiu vrátenej zásielky preukazujúcej jej odoslanie. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 22.08.2012, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 04.05.2018, ku ktorému žalobca pripojil kópiu doručky. Na základe uvedeného považujem za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca poukázal v súvislosti so svojou argumentáciou aj na judikatúru súdov.

20. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 3.5.2022 žalobca uviedol, že v uvedenom prípade bola zmluva o úvere uzatvorená prostredníctvom diaľkovej komunikácie - teda prostredníctvom služby internetbanking. Ďalej poukázal na ust. § 4 ods. 4 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej poukázal na ust. § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 102/2014 Z.z. a § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. V uvedenom prípade žalovaný prostredníctvom služby internet banking požiadal o poskytnutie úveru vo výške 1.000,- eur na 60 mesiacov a na základe ním zadaných kritérií vygeneroval Návrh na uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere. V uvedenom návrhu banka informovala potencionálneho dlžníka v súlade s ust. § 4 ods. 4 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch a § 3 ods. 1 písm. e) zákona č. 102/2014 Z.z o celkovej cene a potencionálnych nákladoch, ktoré môžu byť dlžníkovi v súvislosti s existujúcim produktom vyúčtované. V čase generovania tohto návrhu ale banke nie je zrejme či potencionálny dlžník pristúpi k odoslaniu tohto návrhu banke a už vôbec nie kedy. Preto pri údajoch uvedených v návrhu počíta s ich maximálnymi výškami ako je napríklad mesačná splátka. Pri výpočte celkových nákladov a aj RPMN banka predpokladá, že úver bude poskytnutý až deň predchádzajúci dňu splatnosti prvej splátky podľa Zmluvy. O uvedenej skutočnosti je dlžník informovaný v časti návrhu s názvom „Predpoklady použité na výpočet RPMN“. Po oboznámení sa s uvedeným návrhom za akých banka pristúpi k uzavretiu zmluvy potencionálny dlžník pristúpi k odoslaniu návrhu banke, ktorá ho schváli vydaním Potvrdzujúceho listu. V súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch uvedie v tomto potvrdzujúcom liste reálnu výšku RPMN, celkovej čiastky a výšku splátky platnú ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere. V prípade nestotožnenia sa s vyjadrením žalobcu, žalobca má za to, že nárok žalobcu treba posúdiť ako bezpoplatkový a bezúročný. Žalobca si dovoľuje uviesť, že Potvrdení o uzatvorení zmluvy zo dňa 30.11.2015 obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Súdom poukázaný rozdiel je spôsobený tým, že posledná splátka úveru je v súlade s čl. 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom. Žalovaný by bol za predpokladu riadneho plnenia povinností povinný uhradiť sumu 1.670,94 eur, pričom posledná splátka bola vo výške 26,61 eur. V tejto súvislosti poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.02.2020, sp. zn. 3Co/232/2019. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur dňa 30.11.2015. Úver mal žalovaný splácať formou 60. pravidelných mesačných splátok so splatnosťou vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2016. Výška mesačnej splátky bola stanovená na sumu vo výške 27,87 eur (zahŕňala splátku istiny, úrokov ako aj dohodnutého poplatku za poistenie úveru). Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky banky. Ročná percentuálna miera nákladov je 24,14 % (pri presnosti na dve desatinné miesta). Žalobca zastáva názor, že celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je v Zmluve uvedená správne. Zároveň je spotrebiteľ bez pochybností schopný posúdiť rozsah svojho záväzku. Rovnako tak je v Zmluve správne uvedená aj hodnota RPMN.

21. Vo vyjadrení z 6.6.2022 žalobca uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktáčného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalobcu splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver.

22. Postupca v spornom prípade disponoval informáciou o výške príjmu žalovaného, ktorý dosahoval 550,00 eur a bol overený dopytom od Sociálnej poisťovne. Dopytom do úverového registra, ktorý žalobca priložil v prílohe, bola overená výška existujúcich záväzkov, pričom mesačné úverové zaťaženie bolo vo výške 174,00 eur z troch existujúcich kontraktov. Poskytovateľ úveru v rámci posudzovania životných nákladov žalovaného použil paušálny predpoklad povinnej rezervy vo výške 45% z akceptovaného príjmu žalovaného (247,50 eur), ktorý je vyšší ako životné minimum. Overenie schopnosti žalovaného splácať úver výpočtom jeho platobnej kapacity bolo realizované nasledovne: Výška čistého príjmu 550 eur, Maximálne splátkové zaťaženie (45%) 248 eur, Existujúce splátky 174 eur, Na splátku poskytnutého úveru zostáva 129 eur Z uvedeného je zrejme, že žalovaný mal dostatočnú finančnú rezervu na splácanie poskytnutého úveru, nakoľko výška splátky predstavovala sumu 27,87 eur a poskytovateľ úveru posúdil s odbornou starostlivosťou schodnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver.

23. Vo vyjadrení z 28.7.2022 žalobca predložil súdu podklad získaný od právneho predchodcu žalobcu - výstup overenia pracovného pomeru zo Sociálnej poisťovne, ktorý ňou bol vyhodnotený ako „schválený“. Vymeriavací základ, ktorý Sociálna poisťovňa overovala je hrubý príjem žalovaného. Príjem, ktorý

uvádza banka pri výpočte je priemerný čistý príjem poukazovaný na účet v banke skúmaný za bankou určené časové obdobie.

24. Z predloženého výpisu z úveru č. XXXXXXXXXXXX ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcom z 19.7.2021 vyplýva, že žalovanému bolo dňa 30.11.2015 poskytnutých 1000,- eur, pričom žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 475,85 eur.

25. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný, preto navrhol súdu žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Poukázal tiež na svoje písomné vyjadrenia vo veci.

26. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Ako vyplýva z § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

34. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

36. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. V zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru

38. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

39. Ako vyplýva z citovaného ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

40. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

41. V zmysle § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

42. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

44. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

45. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

46. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

47. Ako vyplýva z § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

48. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

50. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

51. V zmysle § 526 ods. Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

52. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

53. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe

predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

54. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

55. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

56. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi záväzkového vzťahu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

57. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typicky občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekventovanejších občianskoprávných vzťahov.

58. Popretím úveru ako absolútného obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

59. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

60. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

61. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom

vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

62. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola dňa 30.11.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1000,- eur žalovanému. Podľa listiny označenej ako „Potvrdenie o uzatvorení zmluvy“ z 30.11.2015 bola výška úrokovej sadzby bola 19,90% ročne. Výška RPMN bola 24,14% ročne. Žalovaný mal úver splácať v 60 mesačných splátkach po 27,87 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola uvedená dňa 20.1.2016 a konečná splatnosť úveru bola 20.12.2020. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola v listine uvedená v sume 1670,94 eur. V závere listiny sa uvádza, že potvrdenie o uzatvorení zmluvy zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve. Predmetná listina bola podpísaná právnym predchodcom žalobcu. Žalobca predložil súdu na základe výzvy aj listinu „Návrh na uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver)“, podľa ktorého bola výška úveru 1000,- eur, úroková sadzba 19,90 % ročne, výška splátky 28,02 eur, ročná percentuálna miera nákladov 24,25%, celková čiastka spojená so spotrebiteľským úverom v sume 1680,44 eur.

63. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom s poukazom na splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách.

64. Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t. j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie. Z podstaty doručovania tak pre účastníkov zmluvného vzťahu vyplýva povinnosť zabezpečiť v danom mieste alebo u určenej osoby prijímanie zásielok. Pri zmene dohodnutého režimu doručovania majú zmluvné strany vzájomnú oznamovaciu povinnosť, aby sa zabezpečila účinnosť doručovania právnych úkonov - zmluvnej strane nemožno pričítať v jej neprospech, že doručovala na pôvodne dohodnutú adresu, ak jej táto zmena nebola včas oznámená (z dôvodu právnej istoty v právnych vzťahov možno odporučiť dojednať notifikačnú povinnosť týkajúcu sa zmien v doručovaní výslovným spôsobom v zmluve). Je neprípustné, aby adresát porušením povinnosti oznámiť novú adresu požíval výhody spočívajúce v zmarení právnych účinkov pre neho nepriaznivých právnych úkonov, a to na úkor konajúcej osoby, ktorá koná v súlade s tým, čo bolo pre doručovanie dohodnuté. Je irelevantné, či sa adresát v mieste doručovania skutočne zdržiava - dôležité je to ako vymedzil spôsob prijímania zásielok v zmluve. Predpokladá sa, že ak účastník zmluvy uvedie určitú adresu, tak tým vymedzil svoju dispozičnú sféru, kde má zabezpečenú možnosť oboznámiť sa s doručovanou zásielkou. Opačná argumentácia by totiž viedla k absurdným dôsledkom - zmluvná strana by úmyselne uviedla adresu, na ktorej sa nezdržiava, aby znemožnila účinné doručovanie. Takto dojednanú fikciu doručenia možno istým spôsobom považovať za nadbytočnú, nakoľko pri doručovaní hmotnoprávnych úkonov sa nevyžaduje reálne prevzatie zásielky adresátom - z toho vyplýva, že aj bez takto dojednanej fikcie doručenia sa bude právny úkon považovať za doručený bez ohľadu na jeho faktické prevzatie, ak dôjde do dispozičnej sféry adresáta (porovnaj R4/2021).

65. Žalobca v danom prípade predloženou doručenkou, predloženými kópiami obálok s doručenkami preukázal, že výzvy z 1.4.2018, 4.5.2018 ako aj 22.8.2019 doručoval na poslednú jemu známu adresu žalovaného (uvedená v návrhu na uzavretie zmluvy). Žalovaný nepreukázal, že by oznámil právnemu predchodcovi žalobcu inú adresu na doručovanie. Právny predchodca žalobcu tak mal za to, že doručuje zásielky do dispozičnej sféry žalovaného. Zo strany žalovaného uvedené skutočnosti ohľadne doručenia výziev ani namietané neboli.

66. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 9.12.2019 zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE, pričom v Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1013/2019/CE je uvedené meno a priezvisko, rodné číslo žalovaného, spolu s číslom úverového účtu a dátumom uzavretia zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitimitácia žalobcu v tomto konaní.

67. K postúpeniu pohľadávky došlo v danom prípade v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

68. Výzvou zo dňa 1.4.2018 totiž oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že k 1.4.2018 je v omeškaní so splácaním sumy 297,06 eur a vyzval žalovaného na úhradu dlhu v lehote 15 dní od doručenia výzvy. Podľa žalobcom predloženej obálky s doručenkou, žalovaný neprevzal listinu podanú na pošte dňa 3.4.2018 v odbernej lehote a listina bola vrátená právnenému predchodcovi žalobcu dňa 24.4.2018.

69. Následne došlo listom z 4.5.2018 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky z predmetnej zmluvy. Podľa predloženej doručenky sa listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného dňa 23.5.2018.

70. Vyššie uvedené preukazuje splnenie podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to uplatnenie práva dodávateľa podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

71. Následne listom z 22.8.2019 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na úhradu dlhu v sume 1376,69 eur a upozornil žalovaného na možnosť postúpenia pohľadávky. Vyššie uvedené listiny boli doručované žalovanému na poslednú známu adresu. Podľa žalobcom predloženej obálky s doručenkou, žalovaný neprevzal listinu podanú na pošte dňa 26.8.2019 v odbernej lehote a listina bola vrátená právnenému predchodcovi žalobcu dňa 17.9.2019.

72. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 9.12.2019, čo bolo žalovanému oznámené listom z 10.12.2019. Podľa žalobcom predloženého podacieho hárku č. EPH183373270 bola zásielka s výzvou odovzdaná na poštovú prepravu dňa 11.12.2019.

73. Súd povinný z úradnej moci zaoberať sa premlčaním žalobcom uplatneného nároku.

74. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

75. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

76. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

77. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

78. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

79. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého dlhu sa premlčujú jednotlivé splatné splátky. Veriteľ totiž svoje právo na zaplatenie celého zvyšku dlhu môže uplatniť iba do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak veriteľ toto svoje právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu, prestane dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu. Jednotlivé splátky sa opäť premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok.

80. Žaloba bola podaná na súde dňa 28.4.2020. Nepremiľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby. Premiľčanými by mohli byť splátky splatné do 20.4.2017. Nakoľko v danom prípade bola zmluva uzavretá 30.11.2015 a prvá splátka úveru splatná 20.1.2016 (podľa Potvrdenia o uzatvorení zmluvy), premiľčaných mohlo byť najviac 16 splátok po 27,87 eur, spolu 445,92 eur. Nakoľko žalovaný uhradil spolu 475,85 eur, žalobcom nebola uplatnená žiadna premiľčaná splátka.

81. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom. Situácia sa teda zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

82. Právo veriteľa na uplatnenie tzv. straty výhody splátok sa premiľčí v trojročnej premiľčacej dobe; pre začiatok jej plynutia je rozhodujúci okamih, kedy sa stala splatnou splátka, v dôsledku nezaplatenia ktorej veriteľ právo na stratu výhody splátok uplatnil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 26 Cdo 3012/2015 z 2. 11. 2015).

83. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premiľčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premiľčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premiľčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premiľčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

84. Ak veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premiľčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo. Nakoľko v danom prípade žalobca zosplatnil úver pre splátku splatnú najskôr vo februári 2018, nemohlo dôjsť k začiatku plynutia premiľčacej doby od skoršieho okamihu. Nárok žalobcu uplatnený žalobou tak nie je premiľčaný, a to ani čiastočne.

85. V prvom rade sa súd zamerával na skúmanie, či pri uzatváraní zmluvy boli dodržané ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a súčasne aj ustanovenia Občianskeho zákonníka. V žiadosti - návrhu na uzavretie úverovej zmluvy podaného cez internetbanking sa uvádza, že žalovaný žiada o úver v sume 1000,- eur, ktorý by bol povinný splácať v splátkach po 28,02 eur mesačne, pri RPMN 24,25% a celkovej čiastke spojenej s úverom 1680,44 eur. Táto písomnosť žalovaného sa považuje za návrh na uzatvorenie zmluvy, a to podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Následne právny predchodca žalobcu úver listom zo dňa 30.11.2015 schválil, ale v časti údajov o úvere uviedol inú výšku splátky 27,87 eur, inú RPMN vo výške 24,14% a inú celkovú čiastku spojenú s úverom v sume 1670,94 eur oproti údajom uvedeným v návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy. Takéto písomné prijatie návrhu so zmenou v uvedených častiach je podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka odmietnutím návrhu, pretože podľa tohto ustanovenia prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Tým, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ síce písomne schválil úver, ale so zmenenou výškou splátky, výškou celkovej čiastky a hodnotou RPMN, takéto schválenie so zmenou je odmietnutím návrhu žalovaného a považuje sa za nový písomný návrh, ktorý opätovne vyžaduje schválenie zo strany dlžníka - žalovaného. Na to, aby došlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., by musel byť takýto nový písomný návrh na uzavretie zmluvy veriteľa písomne potvrdený, akceptovaný zo strany žalovaného. Takéto písomné prijatie žalovaným však realizované nebolo. Žalovaný už len následne úver čerpal v sume 1.000,- eur a tiež ho splácal v splátkach vo výške uvedenej v predmetnom novom písomnom návrhu veriteľa 27,87 eur, ako to vyplýva z výpisu z úverového účtu. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že žalovaný síce akceptoval takýto nový písomný návrh veriteľa, ale nie písomne, ale len konkludentne tým, že úver čerpal a splácal. Týmto úkonom síce bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, ale nie v písomnej forme, pretože absentuje písomné prijatie písomného návrhu zo strany žalovaného. Vychádzajúc z uvedeného však potom nedošlo k dodržaniu písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako to vyžaduje §9 ods.1

zákona č.129/2010 Z.z., a jej nedodržanie je podľa § 11 ods. 1 písm. a) tohto zákona sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Z uvedeného dôvodu súd konštatuje, že úver je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona bezúročný a bez poplatkov. Žalobca sám vo svojom vyjadrení z 3.5.2020 pripustil, že úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

86. Porušenie písomnej formy zmluvy sa súdu javí ako pomerne vážne porušenie zákona, z ktorého je nutné vyvodiť potrebný následok. Žalovaný tak bol od počiatku trvania zmluvného vzťahu s veriteľom povinný splácať mu len istinu, bez úrokov a poplatkov. Žalovaný vyčerpal sumu 1000,- eur, pričom celkovo uhradil k predmetnému úveru sumu 475,85 eur.

87. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či zmluva uzavretá medzi stranami sporu spĺňala všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy.

88. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že odplata za poskytnutie úveru musí byť úmerná okrem iného aj bonite klienta, pričom vzhľadom na nároky, ktoré na dodávateľa kladie úijné právo a s poukazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klienta žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, t.j. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi, aby tento preukázal, že bonitu žalovaného náležite skúmal, že si splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

89. Z vykonaného dokazovania súdu je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovaného právny predchodca žalobcu mal nejaké údaje o výške príjmu žalovaného, avšak nebolo preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

90. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

91. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

92. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného, doklady o výdavkoch žalovaného, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO prípadne výpis z bežného účtu, pri uzatváraní zmluvy. Nemal vedomosť o jeho prípadných vyživovacích povinnostiach. Súd nemá

za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovaného, teda kde tento býval, či vlastnil nehnuteľnosť alebo či býval v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jeho výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

93. Žalobca súdu predložil iba potvrdenie o nahliadnutí do bankového registra ohľadne žalovaného a dopyt do registra Sociálnej poisťovne ohľadne vymeriavacieho základu žalovaného, žiadnym spôsobom neskúmal skutočné príjmy a výdavky žalovaného. Uvedené aspoň žalobca nepreukázal.

94. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami.

95. Z predloženého zmluvného formulára - návrhu na uzavretie zmluvy, taktiež nevyplývajú žiadne skutočnosti týkajúce sa bonity žalovaného, jeho príjmu, či majetkových pomeroch.

96. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

97. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti:Prokuratura Okręgowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

98. Za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

99. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

100. Súd podporne udáva, že aj v prípade, že by došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, v danom prípade existujú aj pochybnosti o správnom určení celkovej čiastky úveru, teda údajá vyžadovaného podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

101. Zo zmluvy totiž nie je možné dospieť k celkovej čiastke úveru ani zo skutočností žalobcom v „Potvrdení o uzatvorení zmluvy“ deklarovaných. Žalobca udáva, že výška mesačnej splátky je 27,87 eur, počet splátok 60 a celková čiastka spojená s úverom je 1670.94 eur. Avšak už 60 splátok po

27,87 eur predstavuje spolu sumu 1672,20 eur. Uvedenú skutočnosť žalobca ozrejmil tým, že posledná splátka úveru predstavovala 26,61 eur. Uvedená skutočnosť však nie je zrejماً z obsahu stranami sporu podpísaného zmluvného formulára (návrhu na uzavretie zmluvy, kde je výška splátok dokonca 28,02 eur) a údaj o výške poslednej splátky sa v ňom nikde nenachádza a nenachádza sa ani v „Potvrdení o uzatvorení zmluvy“. Vyjadrenie v bode 5.18 Produktových podmienok, že posledná splátka je „vo výške zostatku pohľadávky banky“ nepostačuje. Ani z uvedeného bodu nie je zrejماً konkrétna výška poslednej splátky, navyiac ide o listinu neobsahujúcu podpis spotrebiteľa. Zo žiadnej listiny, ktorá bola spotrebiteľovi pri podpise zmluvy známa tak nie je jednoznačne zrejماً, čo predstavuje zostatok pohľadávky banky. Z „Potvrdenia o uzatvorení zmluvy“ je zrejماً iba istina úveru, počet a výška splátok úveru, avšak uvedené nevysvetľuje nesúlad medzi celkovou čiastkou uvedenou v zmluve a ďalšími náležitosťami zmluvy (počet a výška splátok), s ktorými celková čiastka nekorešponduje. Uvedené má zároveň vplyv na určenie ďalšej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to správnosti údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov (11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Uvedené má potom vplyv aj na výšku RPMN, nakoľko predpoklady na jej výpočet (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch), tak ako ich uvádza žalobca vo vyjadrení z 3.5.2022 (vrátane poslednej splátky vo výške 26,61 eur) nevyplývajú priamo z formulára spotrebiteľského úveru.

102. Pokiaľ ide o správnosť údajov o RPMN ako aj celkovej čiastke, uvedená odchýlka bola niektorou judikatúrou vyhodnotená tiež ako zanedbateľná pre identifikáciu rozsahu záväzku spotrebiteľa (porovnaj závery rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/232/2019 z 13. 02. 2020 pri posudzovaní obdobnej zmluvy žalobcu (jeho právneho predchodcu) ako v danom prípade). Pri absencii ďalších nedostatkov by bolo zrejme možné uvedenú odchýlku akceptovať bez sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

103. Tu je však potrebné poukázať už na vyššie uvedený nesúlad medzi návrhom na uzavretie zmluvy, kde je uvedená mesačná splátka v sume 28,02 eur, RPMN vo výške 24,25% a celková čiastka v sume 1680,44 eur a „Potvrdením o uzatvorení zmluvy“ kde je uvedená mesačná splátka v sume 27,87 eur, RPMN vo výške 24,14% a celková čiastka v sume 1670,94 eur. Tu je potrebné uviesť, že údaje v „Potvrdení o uzatvorení zmluvy“ nekorešpondujú ani so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorých sú uvedené údaje rovnako, ako v návrhu na uzavretie zmluvy. Uvedený rozpor ani nebol zo strany žalobcu spoľahlivo odstránený, napriek výzvam súdu. Právny predchodca žalobcu v podaní v rámci upomínacieho konania uviedol, že dňa 30.11.2015 akceptoval listom s názvom „Potvrdenie o uzavretí zmluvy“ návrh žalovaného, v znení v akom mu bol doručený. Uvedenú skutočnosť však nepreukázal.

104. Uvedené je tak spôsobilé privodiť nejednoznačnosť až zmätočnosť zmluvných formulárov a spochybňuje možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku pri uzavretí zmluvy. Údaje v zmluve uvedené nekorešpondujú so skutočnosťou, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť celého úveru pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za daných okolností v spojení s nedodržaním písomnej formy zmluvy, neposúdením s odbornou starostlivosťou schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, je možné aj vyššie uvedené nedostatky v ich súhrne vyhodnotiť ako dôvod bezúročnosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanému, a to v súlade s § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch.

105. Súd poukazuje na vyššie cit. ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a najmä na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

106. Súd preto pri výbere ustálenej rozhodovacej praxe priklonil sa k tej, ktorá uprednostňuje výklad sledujúci záujem spotrebiteľa, teda výklad pre spotrebiteľa jednoznačne výhodnejší, nakoľko princíp ochrany práv spotrebiteľa patrí podľa ustálenej praxe medzi jeden z najdôležitejších princípov právneho poriadku. V súvislosti s významnosťou tohto princípu súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 1/2012, podľa ktorého „princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ v spotrebiteľských veciach v konkrétnych súvislostiach (teda v závislosti od konkrétnych okolností) ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa.“

107. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že žalobca má v danom prípade nárok najviac na istinu úveru bez úroku a ďalších poplatkov z dôvodov uvedených vyššie. Žalovanému bolo pôvodným veriteľom poskytnutých 1000,- eur. Úhrady žalovaného predstavovali sumu 475,85 eur.

108. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie nesplatenj istiny úveru žalobcovi v sume 524,15 eur. Vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol.

109. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010).

110. Slovné spojenie „dostane do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Je ním treba rozumieť konkrétnu možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória a súdna prax za takú možnosť považuje nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj tie prípady, keď doručením listu alebo telegramu obsahujúceho prejav vôle do bytu adresáta či do jeho poštovej schránky, príp. i vrhodením oznámenia o uložení takej zásielky do poštovej schránky adresát úkonu nadobudol objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne oboznámil s obsahom právneho úkonu. Stačí, ak mal objektívne príležitosť tak urobiť.

111. Jednostranný písomný prejav vôle je účinný voči adresátovi v okamihu, resp. dňom ocitnutia sa v jeho dispozičnej sfére a možnosťou adresáta oboznámiť sa s jeho obsahom (napr. vloženíu do poštovej schránky v mieste bydliska adresáta, ak sa tam zdržiava). Nie je prípadne rozhodné, že sa adresát nedozvedel v tento deň o obsahu právneho úkonu (Uz NS ČR z 26. 4. 2007, sp. zn. 28 Cdo 1334/2006).

112. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy v žalobcom požadovanej výške 5% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády zo sumy 524,15 od 12.5.2018 (zosplatenie bolo podľa predloženej doručenky do sféry dispozície žalovaného doručené dňa 11.5.2018) do zaplatenia.

113. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 12.5.2018 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

114. Žalobcom vyčíslené a žalobou žiadané úroky z omeškania (84,14 eur) súd nemohol tomuto priznať, nakoľko ako je zrejme zo špecifikácie z 19.7.2021, takto vyčíslené úroky z omeškania boli vypočítané aj z úrokov úveru (istina 877,05 eur aj úrok 169,16 eur). Pokiaľ ide o úroky z omeškania v sume 4,06 eur, v špecifikácii z 13.19.7.2021 nie je táto pohľadávka dostatočne určito a jednoznačne ozrejmená (z akej sumy bol rátaný, za aké konkrétne obdobie pri tej ktorej omeškanej splátke).

115. S ohľadom na to, že úrok z úveru, nemožno úročiť ďalším úrokom z omeškania (zákaz anatocizmu, viď rozsudok Veľkého senátu obchodného kolégia NS ČR zo dňa 24.3.2004 pod sp. zn. Odo 101/2002, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Odo 689/2006, sp. zn. 31Cdo2036/2009, sp. zn. 35Odo 101/2002, ako aj uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008), súd žalobu v časti o zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

116. Z uvedených rozhodnutí je možné ustáliť, že „Dohoda o platení úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom“. Preto treba konštatovať neplatnosť takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

117. V týchto súvislostiach súd poukazuje napríklad aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/102/2018 z 13. 12. 2018, sp.zn. 14Co/20/2017 zo 14. 06. 2018.

118. Žalobcovi však súd priznal úroky z omeškania v nekapitalizovanej forme z dlžnej istiny, za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

119. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

120. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

121. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

122. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

123. Z pôvodne uplatnenej sumy 1442,85 eur spolu s ďalším nevyčísleným príslušenstvom, žalobca dôvodne uplatňoval sumu 524,15 eur spolu s príslušenstvom, vo zvyšku súd žalobu zamietol. Úspešnejšiemu žalovanému tak po odrátaní neúspechu od jeho úspechu vznikol proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 27% ($63,67\% - 36,33\% = 27,34\%$).

124. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že žalovanému v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania, ktoré je potrebné nahradiť, nevznikli. Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17 CSP, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že nemá nárok na náhradu trov konania, a to aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej sp. zn. 6 Cdo 166/2016zo dňa 26.10.2016, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 5/2017 zo dňa 25.1.2017 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.